

GVILIELMI BLANCI
I V N I O R I S
EPISCOPI GRASSENSIS.
ET VENCIENSIS
V I R G O .

Hoc est,

DE VIRGINE ANTIOCHENA
A B. AMBROSIO DESCRIPTA

L I B E R .

AD ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. D.

FRANCISCVM DE IOEVSA
S. R. E. CARDINALEM.

ROMAE, Ex Typographia Dominici Basi. M. D. XCV.

SVPERIORVM PERMISSV.

2110111

2110111

2110111

2110111

2110111

G. E P I S C O P V S

G R A S S E N S I S,

ET V E N C I E N S I S

ILLVSTRISS. ET EXCELLENTISS.

D O M I N O

ERRICO DVCI DE IOEVSA

Ord. S. Io. Hierosolymitani Equiti,

& in Occitana Prouincia

Proregi.

INCIDERAT nuper Cardinalis frater tuus in eum Ambrosij locum , quo vir eloquentissimus Antiochenam Virginem breui describit o-

ratione . Placebat non Virginis modo , sed orationis etiam elegantia , neque tam personae constantiam , & fortitudinem , quam sermonis vim , & efficaciam mirabatur .

ANJII

A 2 Sed

Sed euenit ei tandem, quod fastidiosis conuiuiis, qui plerumque inter lautissimas, & exquisitissimas epulas panem appetunt cibarium; quod Hebræis olim, qui fastidito suauissimo manna Aegypti cucumeres, pepones, porros, cepe, & allia desiderabant. Non contentus itaque Ambrosiano, eoque verè ambrosio cibo cœpit mecum agere, eum vt poëmate meo facerem (scilicet) conditiorem: quodq. iure suo exigere poterat (vide hominis modestiâ) id à me precibus contendebat. Christianam Virginem, eandemq. Martyrem celebrari versibus, Ecclesiæ Dei & vtile ad exemplum, & gloriosum ad immortalitatem memoriæ iudicabat. Neque absurde fieri addebat, vt argumentum soluta oratione ab Episcopo, & ab Episcopo Ambrosio feliciter tractatum, ab Episcopo Blanco vinctâ retractaretur. Ego verò satis alioqui vel in otio occupatus, neque ignarus quantum esset periculi post Roscium in scenam prodire, hoc est, post Ambrosium

sum Virginem repræsentare, ei libenter
 obtemperaui, cuius quot preces, tot sunt
 mihi iussa, & iussa occupationibus, ac peri-
 culis omnibus præferenda. Neque tamen
 id ago, vt Ambrosiũ assequi posse me spe-
 rem, quem magno interuallo sequi dum
 taxat, & per eius vestigia repere in sum-
 ma repono felicitate. Quem enim in cete-
 ris omnibus, præcipuè verò in vitæ sancti-
 monia, & Episcopalis muneris administra-
 tione longè superiorem agnosco, quidni
 etiam in scribendo me ille habeat inferio-
 rem? Cessit tandem Turnus Aeneæ, cùm
 de virgine Lauinia inter se ambo disce-
 ptarent; & illa Aeneæ fuit, non Turni.
 Mihi certè gloriosum erit, vt Turno, ab il-
 lo Christiano Aenea superatum fuisse; &
 per me Virgo dicatur Ambrosij, non Blan-
 ci. Alienam autem Virginem, sed nouis-
 à me vestibus, ijsq. non iam militaribus,
 sed Ecclesiasticis exornatam ad te mitte-
 re constitui, vt veteris mei in te, tuamq.
 gentem amoris, & obseruantia hoc etiam
 extaret

extaret monumentum: Vale Dux fortis-
simè, & domestica virtutis memor, quan-
tùm antea in cœnobio precibus, vigilijs, la-
crymis Ecclesiam iuuiſti, tantùm postea in
hominum luce (ita volente summo Pon-
tifice) armis, excubijs, auctoritate iuua:
Romæ x. Cal. sextileis. CIO. 10. XCV.

A V C T O R

CHRISTIANO LECTORI.

QVAM hoc nostro poëmate post Ambrosium describimus virginem, Christiane Lector, primum aliam esse existimamus ab illa Theodora, quæ habitum militarem mentita è lupanari ope Didymi militis euasit: qui in eo remanens pro illa ad supplicium damnatus est. Quæ historia diffusè narratur à Simeone Metaphraste, & extat apud Lippoman. tomo 7. & Surium tom. 2. in Aprili, etsi vnam, & eandem fuisse virginem censeant nonnulli auctore Baronio in Martyrolog. 28. April. Ego verò vt Theodoram, & Ambrosianam virgines in multis conuenire non nego, ita certè in pluribus affirmo discrepare. Illa enim Alexandrina, hæc Antiochena fuisse perhibetur: illius primum fides tentata, deinde pudor: huius primum pudor, deinde fides: illa à præfide Eulstrathio ad lupanar damnata, hæc à populo: illa virgo dumtaxat solo milite securi percussa: hæc etiam martyr vnà cum milite liberatore percussa. Atque in hanc posteriorem sententiam iuit postea idem Baron. tom. 2. Annal. Ecclesiastic. Quam vel ex

B eo

eo veram esse conuinco , quòd virgines illas diuersa tu-
 lerint tempora ; floruit enim Alexandrina Diocletiano ,
 & Maximiano Imperatoribus , vt auctor est Metaphra-
 stes : Antiochena verò temporibus B. Ambrosij , hoc est ,
 Theodosio I I. Imperatore , vel paulò antea . Scribit
 enim vir sanctissimus § Antiochiæ nuper virgo quædam
 fuit § ita vt totum seculum inter Alexandrinam , & An-
 tiochenam virgines , sicut inter Diocletianum , & Theo-
 dosium Imperatores intercesserit . Deinde diuersam es-
 se censemus ab Antonina , quæ cum ad prostibulum
 damnata fuisset , iuuenis Alexander prætextu libidinis ,
 & petulantia , vt refert Nicephor. Eccles. histor. lib. 7.
 cap. 13. meretricularum curatorem lenonem conueniens ;
 noctem puellæ eius quinque numis aureis mercatus ,
 & ad eam ingressus tunicam quidem ipse suam ei inie-
 cit , eamque , vt agnosci non posset , probè contextam
 exire iussit : ipse autem vestibus illius amictus , & depre-
 hensus capitis pœnam dedit . Nam vt sunt quædam
 Antoninæ similitudines cum Antiochena , ita non vna
 inter ambas reperitur dissimilitudo apud Surium tomo
 3. in Maio , ex Metaphraste . Postremò non eandem
 esse arbitramur cum ea virgine , quam Palladius ex Hip-
 polyto Apostolorum familiari in Lausiaca historia cap.
 148. opera adolescentis Magistriani , sumpta illius ve-
 ste militari , è prostibulo liberatam scribit : fuit enim
 ambarum diuersa patria : illius Antiochia , huius Corin-
 thus : diuersi iudices : illius vniuersus populus , huius v-
 nus magistratus : diuersa iudicij forma : illa nullis præ-
 cedentibus tormentis morte mulctata , hæc non tormen-
 ta , sed mortem euasit solo milite bestiis obiecto . Ne-
 que verò miretur aliquis tres has virgines Antioche-
 nam ,

nam, Antoninam, & Corinthiacam sibi in pluribus respondere. Christianas enim virgines ad prostibulum damnare consueverant olim Gentiles. Audi Tertullianum in Apologetic. cap. 45. Nam proximè (inquit) ad lenonem damnando Christianam potius quàm ad leonem, confessi estis labem pudicitiae apud nos atrociorē omni pœna, & omni morte reputari. Idque exemplis Agnetis, Theophilæ, Euphrasie, Lucie, & aliarum palàm declaratur. Quas omnes peculiari quodam beneficio, seu potius virtute, & prodigio auctor virginitatis Christus intractas liberabat, ut sanctus Basilus tradit his verbis { Cum serueret, inquit, persecutionis immanitas, electæ virgines propter sponsi fidem ad illudendum impijs hominibus traditæ, corporibus inuiolatæ perdurarunt, eo scilicet, cuius gratia id perferabant, impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earum corpora non sine prodigio, & virtute custodiente.} Et cum plures Christiani, & è Christianis aliqui milites essent, verisimile mihi fit plenos Spiritu sancto, ac miserabili Christianarum virginum casu commotos omnem eos technam adhibuisse, ut sponfas Christi, easdemque sorores suas ab imminente stupro liberarent, atque virtutum omnium pretiosissimam virginitatem quouis periculo ab impuro lenone redimerent. Quid verò mirum commutatis vestibus id eos effecisse, cum ipsæ etiam ethnicæ mulieres, ut refert Valer. Max. viros suos vestium commutatione è carcere liberarint? Atque id sæpius eadem arte perfectum fuisse ideo credibile est, quod aliorum facta, quæ felicem exitum sortita fuerint, complures imitentur. Vale, pie Lector, & precibus tuis effice, ut anonymam.

Lib. de vera virginit.

virginem , quam versibus expressi , moribus etiam , &
animi constantia exprimere concedat mihi ille, qui &
virgini faciendi , & mihi scribendi concessit faculta-
tem.

GVILIELMI BLANCI
I V N I O R I S
EPISCOPI GRASSENSIS,
ET VENCIENSIS,

Virginis Liber.

A D F R A N C I S C V M
Cardinalem de Ioeufa.

IOEUSA, à veteri cui sanguis origine
ductus

Effulget virtute nova : cui moribus
equum

Ingenium est : qui diuitias, artemq. fruendi,
Arcaillas, hanc mente tenes : cui corpore pulchro
Pulchrior est animus : cui mira iuuenta senilis,
Atque eadem fructus commiscens floribus atas,
Dum vacat à tanto magnarum pondere rerum,
Da faciles iussis paulisper cantibus aures :
Et tibi si casti mores, si vita pudica,
Casti etiam placeant versus : ac suspice mecum
Virginis

Virginis egregia magnum, & memorabile factum.

Est in complexu Syria notissima famâ

*Vrbs opibus, populisq. potens, de nomine dicta
Antiochi, quæ claram habuit, fouitq. puellam
Tempore quo toti Ambrosius notissimus Orbi
Cælesti Ambrosia Insubres pascebat, & acer
Sanguineos templorum arcebat limine reges.*

*Insigni forma, & præstanti corpore virgo
Florebat: bina astra suis referebat ocellis,
Fronte niuem, collo marmor, corallia labris,
Lac digitis, malisq. rosas, ac crinibus aurum.
Ore decor toto, totaq. modestia fronte
Spirabat: grauis incessus, mellita loquela;
Aspectus mitis: sed corpore pulchrior ipso,
Mens erat, externum pietas innata decorem
Vincebat: nullaq. illi penetrabilis arte
Virginitas, summiq. Dei reuerentia summa.*

At species externa viros magis una trahebat:

*Visam omnes iuuenes suspirauere puellam,
Sed visam nulli iuuenes tetigere puellam.
Igni carpuntur caco, per lata vagantur
Compita dementes: toto stat pallor in ore,*

Perpetui

*Perpetui in lingua questus, in pectore curæ,
Inq. oculis lacrymæ: neque nox tranquilla quietem,
Latitiam neque læta dies fert ulla: requirunt
Noctē diem, noctēq. diē; modò languida ponunt
Membra toro, modò corripuiunt: neque sedibus unquā
Mutatis mutatur amor, sed permanet idem.
Non secus ac tenero spatiosi in gramine campi
Cum iuuenem incautum dipsas calcata momordit,
Vritur infelix, & proni fluminis haustu
Crescit anhelæ sitis: nunc hūc, nunc currit & illuc,
Nec dat questam sedes mutata quietem.*

*At casta, & prudens constanti mente sequaces
Virgo procos refugit, nullis ut credula flecti
Blanditijs, nulla arte capi, nullisq. moueri
Cantibus, & nullo corrumpi munere possit.
Quinetiam aspectum, atque hominū commercia vitat:
Et patriā conclusa domo vel pollice fuscum
Versat, vel lanæ ducit, vel sedula telas
Artifici depingit acu, quas destinat aris:
Atque pio cantu minuit plerumq. laborem.
Sed veluti contacti ignes crudelius vrunt,
Sic species inclusa domi plus subijcit ignes
Pectoribus*

*Pectoribus iuuenum : urebat qua visa puella
Antè procos , pòst in cineres non visa reducit .*

- » *Occulta inspiciamus , sequimurq. fugacia semper .*
 » *Forma audita magis cupitur , quàm visa : magisq.*
 » *Auribus in mentem , quàm lumine luminis orbis*
 » *Serpit amor : regnatq. duplex in mente cupido :*
Namque & amoris inest , & visus feruidus ardor .
Adde , quòd & maior species ea creditur esse ,
Non quam presentem iudex explorat ocellus ,
Sed procul absentem quam mens cupidissima quarit .
Quin & mente aliquis , geminaq. cupidine captus ,
Non potis abstrusa iactare ad Virginis aures ,
Talia nequicquam surdas iactabat ad auras .

Bella puella veni : quid me auersaris amantem ?
Quid fugis , aspectuq. meo te subtrahis ? eheu !
Languéo , & hac avidus praeordia pascitur ignis .
Exere formosos vultus . reclude fenestras :
Visa mihi mortem auertes , inuisaq. mortem
Accerses . Qua religio contemnere amantes
Te docuit ? quanam pietas hos dedere letho ?
Scilicet id Superis gratum est ? tam saeva benignis
Religio placet , & pietas nimis impia Diuis ?
Esse

*Esse pudica cupis? sed te tua forma pudicam
Esse vetat, votoq. iūus decor ille repugnat
Virgineo. Quòd si retinet te fama pudoris,
Castaq. furtiuo non delectaris amore,
Legitimo thalamos iungamus fœdere, gratum est
Coniugium Superis, & sunt sine crimine tede.
Ne me sperne virum, ne dedignare maritum.
Quare prius quis sim. Veteri sum sanguine cretus:
Clara fuit mihi mater, eques mihi originis auctor:
Pradia sunt centum, meq. oppida quattuor unum
Agnosciunt dominum: perq. urbis compita nostra
Me deni semper famuli comitantur euntem.
Sex alo quadrupedes nullis virtute secundos,
Septenos Sparta catulos, totidemq. Molossos.
Et mihi turgescunt iuuenili sanguine vene,
Flauescunt tenera prima lanugine mala:
Frons est lata mihi, nec me formosior ullus:
Me mane in speculo, me serò in flumine vidi.
Si studia inquiris, non est præstantior alter
Flectere equos, agitare feras, decernere ferro,
Currere, luctari, numerosos edere saltus,
Seu pulsare chelyn, seu carmina iungere nervis.*

C

Crude-

*Crudelis quid' nam connubia nostra repellis ?
 Quid' velates ? saltem hoc misero da munus amanti,
 Mi nitido affulge vultu, permitte videri.
 Non iam coniugium, non lecti fœdera posco,
 Nec sancta careas ut virginitatis honore.
 Aspectus oro solos, spatiumq. furori,
 Ut quando inuisam non visa Virgine vitam
 In tenebris, luctuq. traho, nunc denique visa
 Emoriar latus: tantos mors una furores
 Comprimere, & tantas potis est restinguere flammias.
 Talia solus amans studio iactabat inani.*

*Heu iuuenum amentes mentes! excordia amantum
 Corda hominum! Quid non iuuenilia pectora cogit
 Cacus amor? quas non sceleratas fundere voces?*

*Ast ubi sollicitos Virgo rescivit amores,
 Haud ignara doli externi, propriiq. pericli
 In magè securas arces, magè fortia valla
 Se recipit: iamq. angustum, angustumq. Sororum
 Cœnobium ingreditur: seq. ipsa, suumq. pudorem
 Offert ritè Deo, & votis obstringitur ultro,
 Ut cupidis hac arte procis spes prorsus inanes
 Eripiat, longèq. suos ableget amantes.*

Haud

*Haud aliter princeps à milite diues anaro
Cum petitur, lata diffidens mœnibus urbis
In validas arces, castellaq. tuta recurrit,
Militibusq. avidis angusta turre receptus
Et tollit pradam, & prada spem diuitis omnem.*

*At quò non hominum praeceps audacia fertur?
Ipsam etiam in vallum, sanctamq. irrumpit in arcem
Cœnobij: non insidijs, non fraudibus ullis
Iam petitur Virgo, sed vi tentatur aperta.
Cessat amor, cessantq. preces, manifesta surgit
Proditio, atque ipsa pudor impugnatur in arce.
Fit via vi, franguntq. fores, & claustra reuellunt
Incensi furijs iuuenes, rabieq. tumentes.*

*Quis tibi tunc, Virgo, sensus, quas ore querelas,
Quas oculis lacrymas, gemitus quos corde ciebas,
Cum medio in templo, coram lucentibus aris
(Proh scelus!) obscœnos iuuenes, hostesq. pudici
Aspiceres voti, & simulacrum amplexa Marie
Virginis à sanctis auelli amplexibus, atque
Ad turpes iam iamq. trahi misera doleres,
Pallida vicino casu, stuproq. futuro?*

Nectentare fugam, celeriq. euadere cursu

C 2 Virgo

*Virgo potest, nec vim imbellis propellere tantam.
 Heu! quid agat? certam suadet contemnere mortem
 Religio, atque illam pudor expectare propinquam.*

*Venit acerba dies certaminis: undique ciues
 Visendi studio accurrunt, pueri, atque puella,
 Cum senibus iuuenes, patres cum matribus, atque
 Visuri complent numerofo combita cœtu.
 Sistitur in medio duplex aggressa puella
 Certamen, vera Fidei, sanctiq. pudoris.
 Namque ubi constantem, & firmam videre proterui
 Illam hostes, rubroq. genas fulgore notatam,
 Aversantem hominum aspectus, cædiq. paratam,
 Illicò virginei pratenso nomine voti
 Cœperunt tentare Fidem, cultumq. superni
 Numinis, erepta ut prada maiore minorem
 Eriperent pradam: & iam religione subacta
 Virginitas facili pugna deuicta iaceret.*

- „ Scilicet infirma est, & se vix ipsa tueri
 „ Virginitas potis est, præset nisi vera petitem
 „ Religio auxilium, & comitem se iungat eidem.

*Hostibus alterutrum Virgo præstare iubetur,
 Aut ficti Iouis ad statuam procumbere supplex,
 Aus*

Aut spurcum prostans meretrix intrare lupanar.

Heu, Iouis egregius cultus, memorandaq. seclis

Neglecti vindicta Dei! pro crimine crimen

Exigitur, sceleriq. scelus succedit, ut vnda

Vnda, Dei falsi scelus est si temnere numen.

Qualis vita horum est, quorum sententia talis?

„*Indicium vita indicium est, moresq. nefandos*

„*Arguit, & turpi maculatam crimine vitam.*

At trepida, & metuens tentato Virgo pudori,

Non Fidei, nunc hūc animum, nunc diuidit illūc,

Ac tales tacito versat sub pectore voces.

Quid' nā agimus? vel martyr ero, vel virgo: negatur

Altera palma meis palmis, atque altera laurus

Crinibus, imò etiam ne nomine virginis illa

Dignanda est, sancta qua virginitatis IESVM

Auctorem negat, ut falsis solennia Diuis

Dona ferat, detq. exta focis. Tū ne integra virgo,

Si Venerem venerata Deam? Tū ne integra virgo,

Si turpes amplexa viros? Tū ne integra virgo,

Si te tangit amor, si quaris amoris amorem?

Quippe animum præstat potius retinere pudicum,

Quàm corpus. Res si conceditur utraque, magna est:

At si

*At si non datur , alterutra si fortè carendum est ,
Corpore commaculer , dum sim modò mente pudica :
Casta Deo , non casta viris : & dicar in auum
Virgo polo , non virgo solo . Nec temporis vnum
Antiqui exemplum , quo nos tueamur , habemus .
Prostitit antè Rahab certo mercabilis are
Collapsis nondum Iericho sub mœnibus urbis ,
Sed postquam Isacidum verum pia credidit esse
Numen , ab exitio euasit , pietasq. salutem
Attulit , amissq. Fides prælata pudori .
Adde , quòd obsessæ Iuditha in finibus urbis
Natiuum adfcito ornatu mentita colorem ,
Inq. aurum nodata comas , nudata papillas ,
Ac picturato vestem circumdata limbo ,
Et digitos gemmis , auresq. onerata lapillis
Pensilibus , blandasq. diu modulata loquelas
Languentem externi ducis irritauit amorem ,
Eius & exussit subiectis pectora flammis .
Sed quia relligio tantum , non improbus illam
Mouit amor , meretrix hûc vsque à nemine dicta est .
Exemplo mihi fortè pari fors prospera cedit .
Nec secus ac sola tunc relligione retenta*

Ille sum

*Illesum pia seruauit Iuditha pudorem,
Et patriam incolumem, mihi virginitatis honores
Seruabit seruata Fides. Si mota fuisset
Laude pudicitiae, non religionis amore,
Ipsa suum patria amissa Iuditha pudorem
Unâ amisisset. Sed cur antiqua reuoluo?
Quid'ue exempla moror? Christi satis una, superq.
Est mihi vox. Quicumque (inquit) me propter obibit,
Inueniet per me vitam, lucemq. reuifet.*

*Hac secum meditans Virgo stillantibus ora
Impleuit lacrymis, medioq. in gutture vocem
Continuit, ne vel pubes vicina loquentem
Audiret: nec acerba illi iactura pudoris
Electa est, Fidei sed deuitata prioris.
An verò potuit corpus temerare pudicum,
Qua neque sustinuit vocem maculare pudicam?
At mihi vox dudum trepidat, ne turpibus actis
Ordine dicendis sese inquinat ipsa, veretur.*

*Tu mea iam pridem terrarum Musa per Orbem
Didita, qua verbo nunquam polluta procaci,
Materie sed plena pie, sed plena pudoris
Virgineas numeris demulces dulcibus aures,
Ab!*

*Ab! pedibus trepidis obscœnum intrato lupanar ,
Inſuetisq. locis inſueta expromito facta .
Imò age , & in medijs puram te ſordibus ipſa
ſervato , innatumq. vbiuis retineto pudorem :
Eq. lupanari cantata Virginis inſtar
Caſta exi , quæ caſta ſubis infame lupanar :
Solis vt impuram ingreditur lux pura cloacam ,
Et pura egreditur , nec turpi ſplendida cœno
Sordeſcit . Vos ô , ſanctiſſima turba , puella ,
Attonitas noſtris occludite cantibus aures .
Ducitur ad ſpurcum Virgo puriſſima limen .
Imò pias noſtris recludite cantibus aures .
Integra proſtitui , ſed non temerariè vſquam
Virgo poteſt . Ubicumque Dei eſt caſtiſſima virgo ,
Ipſa Dei templum eſt : magnus nec pectore caſto
Excutitur Deus ; inq. locis infamibus eſſe
Virginitas famoſa poteſt : quin omne locorum
Dedecus illa abolet . Iam tota ex vrbe ruentes
Incenſi rabie , ſtimulisq. libidinis aſti
Concurrunt iuvenes , turpiq. in fornice capta
Præda inhiant omnes . Vos Virginis aſta , puella ,
Diſcite mira , loci tantùm dediſcite nomen .
Bella,*

*Bella, sed imbellis gemit intus clausa columba,
Accipitres strepitant extrà discordibus acti
Motibus, inq. vicem certant, quis primus optimam
Inuolet in pradam, rostrum quis primus in illam
Figat, & optato satiet se corpore primus.
Virgo sed impuro faciens è fornice templum
Flexit virumque genu, et supplex oculosque, manusq.
Sussulit in calum, caliq. precata potentem.*

*Christe, ait, augusta quondam de virgine nasci
Dignate, intactam nunc me dignare tueri.
Ipse tuum auxilium Daniel cùm virgo vocaret,
Ieiuni per te rabies compressa leonis:
Quiq. feras domuisti, hominum fera corda domare
Nunc potes, & tantos populi comescere motus.
Qui piceas flammās hebetasti in finibus olim
Chaldeis, per quem accensus rorauit & ignis,
Tu modò conceptas iuuenili pectore flammās
Excute, & effusis nunc opprime roribus ignes.
Isacidis fluctus ingenti mole coacta
Subsidere olim propria non sponte marini,
Sed virtute tua: quantis nunc opprimar undis
Christe vides, qui cuncta vides: hūc diuide fluctus,*
D Atque

Atque illuc, discretum incedam ut sicca per aquor.

Urbe Semiramia falsi rea criminis uxor

Poplite submisso cum te peritura vocaret,

Iniuslam euasit manifesto numine pœnam,

Et vitam, & famam, & castum tutata pudorem

Rettulit insignes inimico ab amante triumphos.

Nunc vel vita mihi, vitâ vel carior ipsâ

Virginitas petitur: iactura proxima tanta

Ad te confugio, & genibus tua numina flexis

Inuoco, tu similes humili concede triumphos.

Rex Ieroboamus sacri donaria templi,

Atque aras ausus dextra violare profana,

Illam arefcentem iusto te vindice vidit.

Nos tua templa sumus, tua nos altaria viua:

Tu Deus in nobis habitas, nostroq. benignus

Vteris hospitio: Deus, ô Deus ecce profana

Turba tuum inuadit templum, donaria tractat

Sacrilegis dextris, & iamiam polluit aras.

Ne tantum patiare nefas, sed corpore nostro

Sacrilegas arceto manus, stuprumq. nefandum.

Illâ tuis quondam toties patefacta ministris

Nunc mihi se virtus aduerso tempore prodat.

Quaq.

*Quaq. modò ad fiedum veni rapienda lupanar,
Virgo abeam, tibi lausq. nouis noua surgat ab actis.*

*Sic Christum orabat Virgo, sed plura precari
Conantem impediunt lacryma toto ore voluta,
Eq. repentino formido exoria fragore.*

*Namque ferox foribus confractis irruit intrò,
Et totum horrifico complet clamore lupanar
Terribili aspectu miles, cui ferrea castis
Comprimit hirsutos cristato vertice crines,
Lorica are rigens, confertaq. pluribus hamis
Circundat fortes humeros, dextraq. coruscat
Vagina ereptus mucro, clypeusq. sinistra.*

*Obstupuit primum Virgo, subitòq. pauore
Dirigit. Quid'ni truculento milite viso
Dirigeret sola, imbellis, simplexq. puella,
Si prius huic populus cessit tremebundus, & ante
Dirigit sancto pubes inimica pudori?
Ad se Virgo redit, vultusque, animosq. priores
Paulatim recipit, secumq. ita pectore versat.*

*En quid ego aspicio? quis se mihi belliger offert?
Forsitan & nobis veniendi incognita causa.
Visurus pœnam Helciadis, non illius ergò*

D 2 Vene-

Venerat insignis puerili atate Prophetes.

Quam tamen iniuste populus damnauerat omnis,

Solus hic infontem absolvens à morte reduxit.

Et nunc forsàn ouis latitat sub pelle lupina.

Quis scit an aduerso custos de milite fiat?

Et suus est Christo miles, sua & agmina Christo.

Forsitan irrupit stricto sicarius ense.

Quid trepidas anima, & vano terrore repleis?

Martyr ero, virgoq. simul. Victoria duplex

Nascetur, geminaq. incingam tempora lauro.

Sic mea se pietas, casto praelata pudori

Quæ fuerat, castum seruabit & ipsa pudorem.

Hæc agitat secum Virgo præsaga futuri,

Quam miles blandis compellat vocibus ultro.

Pone metum dilecta soror, non cominus ad te

Accedo, ut vitam eripiam, floremq. pudoris,

Sed contrà ut vitam tuear, floremq. pudoris;

Tu modò me serues, à me serueris ut ipsa.

Quiq. domum infamem tanquam stuprator iniui,

Egrediar martyr, si fert ita corde voluntas.

Tu mihi martyrij insignem ne praripe palmam.

Mutemus tantum vestes, ea sola pudoris

Seruan-

*Seruandi ratio: hac vestis tibi conuenit aptè,
Ista mihi: pulchrè sed conuenit utraque Christo.
Me tua belligerum verè, mea teq. pudicam
Efficiet vestis: sic tu velaberis aptè,
Aptius ipse tamen ponam te sospite amictus
Virginis, ut martyr deluso agnoscar ab hoste.
Sume habitum, qui te velet, celetq. puellam:
Trade habitum, quo martyr ego de milite fiam.
Induere hanc chlamydem, qua virginis occulat artus,
Atque pudicitiam ignaro tutetur ab hoste.
Accipe terribilem galeam, cristisq. minacem,
Qua tegat auratos crines, abscondatq. ora;
Nam quibus obscœnum contingit inire lupanar,
Egressis pudor est, faciesq. rubore notatur.
Extuleris postquam gressum, ne colla reflecte,
Sed memori uxorem Loti tu mente reponè,
Qua castos quamuis oculos reflexit ad urbem
Obscœnam, salis in statuam conuersa remansit:
Neu metuas, Christo sua ne sint integra dona.
Pro te ego deuoti spumantes sanguinis hauisus
Æterno libabo Deo, tuq. ipsa vouebis
Armigeram pro me. Tu miles: militat omnis
Virgi-*

Virginitas, & habent castra sua castra puella:
Aeterna in calo emeritis stipendia dantur.
Est tibi iustitiæ semper lorica sagittis
Inuia, lethiferos validum munimen ad ictus.
Est Fidei scutum, quo spicula iacta repellas.
Estq. salutaris galea: hic tutela salutis
Semper adest, ubi Christus adest: nam coniugis unum
Vir caput est, Christus caput est sed virginis unum.

Hos inter monitus, hæc inter lenia verba
Ex humeris chlamydem miles deponit, & offert
Virgini, at oblatam primum pia Virgo recusat.
Est miles suspectus ei, suspectus amictus:
Quicquid id est, timet ignotum, vestesq. ferentem.
Virum stuprator fictus, sicarius utrum
Offerat, in dubio est, variantq. labantia corda.
Pratendit chlamydem miles, pratendit at illa
Cervicem, ut Christi potius sanctissima martyr
Incipiat fieri, virgo quam desinat esse.
Qua pugna facies? & qua spectacula rerum?
Quæ pompa amborum est? quæ gratia honestat utrumque,
Cum de martyrio certamen fornice in ipso
Instituit solus sola cum virgine miles?

En

*En quos dissimiles natura creauerat olim,
Dextra Dei similes reddit, coniungit & arctè.
Hebraei sic prisca canunt oracula vatis
Affore, coniuncti simul ut pascantur & agnus,
Et lupus: euentis presagia vera probantur.
Agnæ, lupusq. simul iam nunc sociantur, & unâ
Non modò pascuntur, verùm mactantur & unâ.*

*Ergo deposito paulatim Virgo timore
Non curis diducta animum, non ampliùs anceps,
Sed fidens animi proprios deponit amictus,
Sumit & oblatos: nunc casside contegit ora,
Atque comas: nunc & lorica pectora munit,
Candida nunc ocreis inuoluit crura decoris,
Et clamys assumpta nunc velat cetera membra.
Sed neque diuersos tantùm mentitur amictus
Militis ignoti, ast eius mentitur & arma.
Ense armat stricto dextram, clypeoq. sinistram
Insertat: sic erumpit pro milite Virgo
Fornice ab obscæno: quin audens militis ipsa
Gressibus incedit: res hac spectantibus infert
Terrorem: cedunt omnes, qui turpia tecta
Vallarant: medios elabitur illa per hostes.*

Haud

*Haudsecus ac visa iuuenum manus ardet amore
Quæ prada, & vasta saltus indagine cinxit,
Toruus aper caco si fortè erumpat ab antro,
Tota tremit, ceditq. loco: turbam horridus ille
Per mediam euadit, nec venatoribus ipsis
Prada datur. Vos ô feri miranda nepotes
Accipite, atque animum nostris aduertite dictis.
Virgo lupanari egreditur, quod secula nulla
Viderunt, neque fortassis ventura videbunt.
Euolat è cauea clathris illæsa columba,
Non alis tamen ipsa suis: perniciosior illam
Penna vehit, sanctiq. aspirat flaminis aura.
Nec verò ad caueam reuolat, cupit esse columba
Dissimilis, qua quondam à patre emissa Noëmo
Ingenti ex arca ingentem reuolauit ad arcam.
Quantum arca fornix, tantum ales ab alite distat.
Accipitres foris expectant, creduntq. ferocem
Exisse armigerum, non euasisse columbam.
Dumq. lupi circum densis volulatus agnam
Ad prædam appetent, reliquis audacior vnus,
Atque mora magis impatiens sese intulit intrò.
Et iam belligerum attrectat pro Virgine, cum se
Illicò*

*Illicò delusum sensit, tantaq. repentis
Percussus nouitate rei, defixus in vno
(Constitit obtutu, veluti pauet inscia virgo,
Quæ violam digito credens decerpere in hortis,
Pro viola latitantem anguem, pro flore venenum
Colligit, & falsa se clamat imagine lusam.
Is demum admirans has rupit pectore voces.*

*Hocce quid est? quidnam in nostros incurrit ocellos?
Aspectus an falsa meos deludit imago?
Ingressa est intrò virgo, vir cernitur intus.
Unde vir aduenit? vel quonam virgo recessit?
Quæ noua Peligno dicta Iphigenia Poëta?
Supposita cernua seruata est virgo Mycenis,
Et nunc supposito seruatur milite virgo?
In noua tot quondam mutatas corpora formas
Quis neget à Diuis, si nunc ex milite virgo?
Atque etiam audieram quem Virgo colebat IESVM,
(Nunc colit at miles) Galilææ in finibus olim
Vertisse allatas in vina rubentia lymphas.
At non credideram ignarus, sed credere fas est
Mutasse hunc latices, sexus cum mutet & ipsos.
Quid moror hîc demens, pedibus nec quero salutem,
E Dum*

*Dum sum, qui fueram? sed iam mutatus & ipse
 An'ne fui, qui cerno aliud, quàm credere possim?
 Mutatus certè locus est: paulò antè lupanar
 Ingressus fueram, sed nunc vadimonia cerno.
 Mutatoq. loco egrediar mutatus & ipse:
 Intraui hùc lascivus, at hinc exibo pudicus.
 Hæc cùm turbatus fudisset verba, recessit.*

*Fornicis obfessi qui clausa ad limina dudum
 Expectans populus vario sermone fremebat,
 Vulgata nouitate rei sese agmine densò
 Intrò agit, armigerum ut videat de virgine factum.
 Haud secus ac pasta seri sub vesperis ortum
 Quæ patulo ad caulas redeunt è rure capella,
 Agmine conferto irrumpunt in ouilia, seq.
 Inuoluunt omnes simul, impediuntq. vicissim.*

*Ingressus populus se cauta à Virgine postquam
 Delusum nouit, primos acuisse furores
 Fertur, & ultrici pœna multasse relictum.
 Sic ergo egreditur non solùm è fornice virgo,
 Verùm etiam martyr: nam qui pro virgine pressus,
 Confestim hunc etiam populus pro virgine damnat.
 Ecce trahebatur palmas post terga reuinctus,
 Atque*

*Atque puellari miles velatus amictu
Ad loca supplicij: populus sine lege ruebat
Visendi studio: pars ad sublimia tecta
Scandere, pars plateas, pars & complere fenestras.*

*Virginis clapsa res ut peruenit ad aures,
Non tulit hanc speciem prestans virtute virago,
Et sese medios moritura iniecit in hostes,
Protinus exclamans: coram, quam queritis, adsum
Virgo lupanaris clausis erepta cauernis,
Sed non martyrio, non morti erepta beata.
Porrigo quod vobis, in me conuertite ferrum.
Abjicio clypeum hunc, ictus ne fortè retundam.
Si petitis caput, en galeam depono rigentem:
Sin humeros, humeris loricam detraho abenam.
At restet mihi sola chlamys, qua membra tegantur,
Pro chlamyde aut miles proprios mihi reddat amictus,
Lasciui ne fortè meo satientur ocelli
Corpore, at extincta maneat mihi fama pudoris.*

*Tuq. pudicitia custos fidiſſime noſtra,
Velaris qui veſte mea, tete eripe leitho:
Meq. unam permitte mori, priùs una petebar.
Ne vitam ſerua, ſatis eſt ſeruafſe pudorem.*

E 2 Nolo

*Nolo equidem duplici nexu tibi vincula teneri.
 Quid loquor imprudens? iactura facillima vite,
 Et nobis plerumq. mori, quàm vivere prestat.
 Auspicijs laurum antè tuis sum nacta pudoris,
 Martyrij inuideas dextro ne tempore palmam.*

*Miles at obniti contrà, atque has reddere voces.
 Imò virgo abeas, maneamq. ego martyr, & una
 Sis contenta precor, mihi reslet ut altera laurus.
 Si tibi virgineos seruaui fidus honores,
 Qua tandem nds martyrio concludere vitam
 Inuidia est? & nos aliam fas querere laurum.
 Solus ego ad mortem rapior, sententia & unum
 Implicat: hæc ubi me tenuit, tete illicò soluit.*

*Sic ille: at Christi nondum contenta puella
 Contrà ait: ipsa vadem elegi non mortis, at unum
 Optaui prædem te virginitalis amata.
 Si mihi virginitas petitur, manet usque (fatebor)
 Nexus: sin autem sanguis deposcitur à me,
 Non egeo vadibus, cum sim satis una, superque,
 Nec mihi iam desit soluendi oblata facultas.
 Qua pro me lata est; in me sententia lata est.
 Certè ego si prædem argenti te fortè dedissem,
 Neq.*

Meq. absente tuum pacto pro scenore durus
Creditor à iusto retulisset indice censum ,
In me ageres exinde , tuos nam soluere nexus
Censibus ipsa meis iuris ratione tenerer .
Ni facerem , quis non dignam me morte putaret?
At verò capitis quantò est ingentior huius
Usura ? & quàm grande tibi nunc debeo scenus
Defenso ambita pro virginitatis honore ?
Faxo , insons moriar , moriar nè noxia : nil hic
Est medium ; quin alterutrum prastare necesse est :
Namque tui vel nunc fiam rea sanguinis ipsa ,
Vel martyr fiam ipsa meo . Nec pernego , fugi :
Sed citò si redij , arcendam quis iudicet esse ?
Sin mora facta mihi , absolui quo indice possum ?
Imò Casarea plus fio obnoxia legi ,
Quippe fugæ rea facta , alienæ cadis & auctor .
Quæq. prius stupro non suffecere nefando ,
Sufficiunt mea membra neci : atque in virgine pura
Vulneribus locus est , non probris . Ipsa ego per te .
Dedecus euasi , verisim tibi cedere nunquam
Martyrium volui . Vestis mutata (fatemur)
Ipsa fuit , sed non mutata professio nobis .

Quòd

*Quòd si martyrìum præsens mihi praripis, à te
 Circumuenta fui, non autem virgo redempta.
 Cede precor: tu mecum vltra contendere noli.
 Nec mihi iam factis, aut verbis ipse resiste,
 Ne've mihi extorque munus, quod sponte dedisti.
 Dum mihi posterior sententia tollitur à te,
 Redditur ecce prior: mutantur prima secundis
 Iudicia: & tenear ni posteriore, tenebit
 Me saltem prior ascriptam sententia. Sed quid
 Ambo moram trahimus, frustra et contēdimus ambo?
 Iudicio satis ambo sumus, pœnamq. subire
 Mortis uterque potest, si me patiare priorem
 Occidi. Vna potest pœna exercerier in te,
 At prater pœnam pudor est obnoxius in me.
 Et tibi maioris parietur gloria palma,
 Ipsatuo auxilio si fiat adultera martyr,
 Quàm per te contrà si martyr adultera fiat.
 Sic concertabat dudum cum milite Virgo.
 Iocusa extremum certaminis accipe finem.
 Pugnarunt ambo, vicerunt ambo: duobus
 Quæsita ut palma est, sic palma inuenta duobus.
 Nec diuisa fuit, verùm coniuncta corona
 Marty-*

*Martyrij: officijs certavit uterque vicissim:
Alter a principium pœna, fuit exitus alter:
Et mixto amborum spumavit sanguine tellus.*

*O Iocusa mei carcerque, & meta laboris,
Primo dicte mihi versu, dicende supremo,
Quem puerum ipse puer, iuuenis iuuenemq. sequebar,
Virq. virum iam nunc comitor plus omnibus unum
(Atque senex utinam pedibus senis oscula figam,
Et venerer Petri sublimi in sede locatum)
A te cœpta in te veluti mea desinet atas,
Sic incœpta tuo finitur nomine Virgo.
Imò nec alterutri finis, nam carmine nostro
Aeternum nomen, Virgoq. aterna manebit.*

F I N I S.

E X

EX SANCTO AMBROSIO

LIB. II. DE VIRGINIBVS

AD MARCELLINAM

S O R O R E M.

ANTIOCHIAE nuper virgo quædam
fuit fugitans publici visus. Sed quò ma-
gis virorum euitabat aspectum, eò am-
plius incendebat. Pulchritudo enim
audita, nec visa plùs desideratur, duo-

bus stimulis cupiditatum, amoris, & cognitionis: dum
& nihil occurrit, quod minùs placeat, & plus putatur
esse, quod placeat; quod non iudex oculus explorat,
sed animus amator exoptat. Itaque sancta virgo, ne
diutiùs alerentur potiendæ spe cupiditatis, integrita-
tem pudoris professa, sic restinxit improborum faces,
vt non iam amaretur, sed proderetur. Ecce persecu-
tio. puella fugere nescia, certè pauida ne incideret in
insidiatores pudoris, animum ad virtutem parauit: tam
religiosa, vt mortem non timeret: tam pudica, vt ex-
pectaret. Venit coronæ dies. Maxima omnium ex-
pectatio. Producitur puella, duplex professa certamen:
& castitatis, & religionis. Sed vbi viderunt constan-
tiam professionis, metum pudoris, paratam ad cru-
ciatus, erubescensem ad aspectus, excogitare cœpe-
runt, quemadmodum specie castitatis religionem tol-
lerent: vt cùm id abstulissent, quod erat amplius, etiam

F id

id eriperent, quod reliquerant. Aut sacrificare Virginem, aut lupanari prostitui iubent. Quomodo Deos suos colunt, qui sic vindicant? aut quemadmodum ipsi viuunt, qui ita iudicant? Hic puella non quòd de religione ambigeret, sed de pudore trepidaret, ipsa secum: Quid agimus? Hodie aut martyr, aut virgo. Altera nobis inuidetur corona. sed nec virginis nomen agnoscitur, ubi virginitatis auctor negatur. Nam quemadmodum virgo, si meretricem colas? quemadmodum virgo, si adulteros diligas? quemadmodum virgo, si amorem petas? Tolerabilius est enim mentem virginem, quàm carnem habere. Vtrumque bonum, si liceat: si non liceat, saltem non homini castæ, sed Deo simus. Et Rahab meretrix fuit: sed postquàm Deo credidit, salutem inuenit. Et Iudith se, vt adultero placeret, ornauit: quæ tamen quia hoc religione, non amore faciebat, nemo eam adulteram iudicauit. Bene successit exemplum. Nam si illa quæ se commisit religioni, & pudorem seruauit, & patriam: fortassis & nos seruando religionem, seruabimus etiam castitatem. Quòd si Iudith pudicitiam religioni præferre voluisset, perdita patria etiam pudicitiam perdidisset. Itaque talibus informata exemplis, simul animo tenens verba Domini, quibus ait: Quicumque perdiderit animam suam propter me, inueniet eam; fleuit, & tacuit, ne eam vel loquentem adulter audiret: nec pudoris elegit iniuriam, sed Christi recusauit. Existimate vtrum adulterare potuerit corpus, quæ nec vocem adulterauit? Iamdudum verecundatur oratio mea, & quasi audire gestorum seriem crimino-

Ios. 2. & 6.

Iudith. 9.

Matth. 10.

minosam, atque explanare formidat. Claudite aurem
 virgines Dei; ducitur puella Dei ad lupanar: sed ape-
 rite aurem virgines; Christi virgo prostitui potest, adul-
 terari non potest. Vbicumque Dei virgo est, Dei tem-
 plum est: nec lupanaria infamant castitatem, sed cas-
 titas etiam loci abolet infamiam. Ingens petulan-
 tium concursus ad fornicem. Discite martyrum mi-
 racula, sanctæ virgines, dediscite locorum vocabula.
 Clauditur intus columba, strepunt accipitres foris,
 certant singuli, quis prædam primus inuadat. At illa
 manibus ad cælum leuatis, quasi ad domum venisset
 orationis, non ad libidinis diuersorium, Christe, in-
 quit, qui domuisti virgini feros leones, potes etiam
 domare hominum feras mentes. Chaldæis rorauit *Dan. 14.*
 ignis, Iudæis se vnda suspendit, misericordia tua, non *Dan. 3.*
 natura sua: Susanna ad supplicium genu fixa, & de *Exod. 14.*
 adulteris triumphauit: Aruit dextera, quæ templi tui *Dan. 13.*
 dona violabat: nunc templum ipsum attrectatur tuum,
 ne patiaris incestum sacrilegij, qui non passus es fur-
 tum. Benedicatur & nunc nomen tuum: vt quæ ad
 adulterium veni, virgo discedam. Vix compleuerat *3. Reg. 13.*
 prædem, & ecce vir militis specie terribilis irrupit.
 Quemadmodum eum virgo vt vidit, tremuit, cui po-
 pulus tremens cecidit. Sed non illa immemor lectio-
 nis: Et Daniel, inquit, supplicium Susannæ spectatu- *Dan. 13.*
 rus aduenerat: & quam populus damnauit, vnus ab-
 soluit. Potest & in hoc lupi habitu ouis latere. Ha-
 bet & Christus milites suos, qui etiam legiones habet. *Matth. 7.*
 Aut fortasse percussor intrauit. Ne vereare anima;
 talis solet martyres facere. O virgo, fides tua te sal- *Matth. 26.*

uam fecit. Cui miles: Ne quæso paucas, soror: frater hûc veni saluare animam, non perdere. Serua me, vt ipsa serueris. Quasi adulter ingressus, si vis martyr egrediar. Vestimenta mutemus, conueniunt mihi tua, & mea tibi, sed vtraque Christo. Tua vestis me verum militem faciet, mea te virginem. Bene tu vestieris, ego meliùs exuar, vt me persecutor agnoscat. Sume habitum, qui abscondat feminam: trade qui consecret martyrem. Induere chlamydem, quæ occultet membra virginis, seruet pudorem. Sume pileum, quod tegat crines, abscondat ora. Solent erubescere, qui lupanar intrauerint. Sanè cum egressa

Genes. 19.

fuëris, ne respicias retrò, memor vxoris Lot, quæ naturam suam, quia impudicos licet castis oculis respexit, amisit. Nec vereare ne quid pèreat sacrificio. Ego pro te hostiam Deo reddo; tu pro me militem Chri-

Ephes. 6.

sto: habes bonam militiam castitatis, quæ stipendijs militat sempiternis: loricam iustitiæ, quæ spiritali munimine corpus includat: scutum fidei, quo vulnus repellas: galeam salutis. Ibi enim est præsidium nostræ

1. Cor. 11.

salutis, vbi Christus. Quoniam mulieris caput vir, virginis Christus. Et inter hæc verba chlamydem exiit. Suspectus tamen adhuc habitus & persecutoris, & adulteri. Virgo ceruicem, chlamydem miles offerre. Quæ pompa illa, quæ gratia, cum in lupanari de martyrio certarent? Addantur personæ, miles, & virgo: hoc est, dissimiles inter se natura, sed Dei miseratione consimiles, vt compleatur oraculum:

Esai. 65.

tunc lupi, & agni simul pascuntur. Ecce agna, & lupus non solum pascuntur simul, sed etiam immolantur.

tur. Quid plura? Mutato habitu euolat puella de la-
queo, iam non suis alis, vt pote quæ spiritalibus fe-
rebatur: & (quod nulla vnquam viderunt secula) egre-
ditur de lupanari virgo, sed Christi. At illi qui vide-
bant oculis, & non videbant corde, ceu raptores ad
agnam, lupi fremere ad prædam. Vnus, qui erat
immodestior, introiit. Sed vbi hausit oculis rei tex-
tum: Quid hoc, inquit, est? Puella ingressa est, vir
videtur. Ecce non fabulosum illud, cerua pro virgi-
ne, sed quod verum est, miles ex virgine. At etiam
audieram, & non credideram, quod aquam Christus
in vina conuertit: iam mutare cœpit: & sexus. Rece-
damus hinc, dum adhuc qui fuimus, sumus. Num-
quid & ipse mutatus sum, qui aliud cerno, quàm cre-
do? Ad lupanar veni, cerno vadimonium: & tamen
mutatus egrediar, pudicus exibo, qui adulter intra-
ui. Iudicio rei, quia debebatur tanto corona victo-
ri, damnatus est pro virgine, qui pro virgine com-
prehensus est. Ita de lupanari non solum virgo, sed
etiam martyres exierunt. fertur puella ad locum sup-
plicij cucurrisse, certasse ambos de nece, cum ille di-
ceret: Ego sum iussus occidi, te absoluit sententia,
quando me tenuit. At illa clamare: non ego te mor-
tis vadem elegi, sed prædem pudoris optaui. Si pu-
dor quæritur, manet nexus: si sanguis exposcitur, fi-
deiussorem non desidero, habeo vnde dissoluam. In
me lata est ista sententia, quæ pro me lata est. Cer-
tè si pecuniæ te fideiussorem dedissem, & absente me
iudex tuum censum fœneratori adiudicasset, eadem
me sententia conuenires, meo patrimonio soluerem
tuos

Esai. 6.

*Ouid. lib. 12.
Metamorph.
Ioann. 2.*

tuos nexu. Si reculare, quis me indignam morte
 censeret? Quanto maior est capitis huius vsura? Mo-
 riar innocens, ne moriar nocens. Nihil hic medium
 est: hodie aut rea ero tui sanguinis, aut martyr mei.
 Si cito redij, quis me audet excludere? Si moram
 feci, quis audet absolueret? Plus legibus debeo: rea
 non solum fugæ meæ, sed etiam cædis alienæ. Suf-
 ficiunt membra mortis, quæ non sufficiebant iniuriæ.
 Est in virgine vulnere locus, qui non erat contume-
 liæ. Ego opprobrium declinaui, non martyrium
 tibi cessi. Vestem, non professionem mutaui. Quod
 si mihi præripis mortem, non redemisti me, sed cir-
 cumuenisti. Caue quæso ne contendas, caue ne con-
 tradicere audeas. Noli eripere beneficium, quod de-
 disti. Dum mihi hanc sententiam negas, illam resti-
 tuis superiore. Sententia enim sententia superiore
 mutatur. Si posterior me non tenet, tenet superior.
 Possumus vterque satisfacere sententiæ, si me prius
 patiaris occidi. In te non habent aliam, quam exer-
 ceant pœnam, in virgine obnoxius pudor est. Itaque
 gloriosior eris, si videaris de adultera martyrem fecis-
 se, quàm de martyre adulteram reddidisse. Quid ex-
 pectatis? Duo contenderunt, & ambo vicerunt: nec
 diuisa est corona, sed addita. Ita sancti martyres in-
 uicem sibi beneficia conferentes, altera principium
 martyrio dedit, alter effectum.

F I N I S.

